

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3340/2020. (VIII. 5.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 72.Pf.636.207/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselő nélkül eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszában kérte a Fővárosi Törvényszék 72.Pf.636.207/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, valamint az ügyben „hatáskörrel rendelkező, azaz érdemben döntené képes, megfelelő bíróság kijelölését”.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panaszban foglaltak az alábbiak szerint fogalhatók össze.
- [3] Az indítványozó a Nagykőrös Város Önkormányzat kulturális központjának igazgatói feladatának ellátására pályázatot nyújtott be. Az önkormányzat az igazgatói feladatok ellátásával egy másik pályázót bízott meg.
- [4] Az indítványozó álláspontja szerint mind a pályázati eljárás, mind az azt lezáró 5/2014. (II. 14.) számú önkormányzati határozat jogsértő, aminek következtében őt hátrány érte, ezért a kormányhivaltól kérte panaszának kivizsgálását, a döntéshozatali eljárás és a határozat felülvizsgálatát. A kormányhivatal megállapította, hogy a döntéshozatali eljárás megfelelt a jogszabályoknak, a képviselő-testület – mérlegelési jogkörében hozott – határozata a törvényességi vizsgálatnak nem tárgya [Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 132. § (4) bekezdés c) pont].
- [5] Az indítványozó a kormányhivatal alperest a módosított keresete szerint joggal való visszaélés miatt törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatására kérte kötelezni. Az elsőfokú bíróság érdemben elbírálván a keresetet, azt elutasította. Az indítványozó fellebbezését követően a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és a pert, – a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 251. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a 157. § a) pontjára, illetve a 130. § (1) bekezdésének f) pontjára – megszüntette, mert az alperest a törvényességi felügyelet körében megillető jogkör gyakorlásának módja, az annak során megtett intézkedések vizsgálata nem tartozik polgári peres útra.
- [6] Az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott panaszában az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő, továbbá a jogorvoslathoz való alapjogainak sérelmét állította.
- [7] 3. Az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján mindenképp az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról kell döntené, ezért az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [8] Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 72.Pf.636.207/2019/2. számú végzése ellen az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül nyújtotta be. Az indítványozó a bírói döntés alapjául szolgáló eljárásban felperes volt, így érintettsége megállapítható, úgyszintén az is, hogy jogorvoslati lehetőségét kimerítette. Az indítványozó részben megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezéseket, a sérelmezett bírói döntést, továbbá kifejezett kérelmet terjesztett elő annak megsemmisítésére, megjelölte az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit. Az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében megjelölt törvényi feltételének azonban csak részben felel meg.

- [9] Az indítványozó a tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog megsértéseként arra hivatkozott, hogy a kormányhivatal a törvényességi felügyeleti hatáskörében nem indított eljárást az általa jogsértőnek vélt 5/2014. (II. 14.) számú önkormányzati határozat miatt. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével kapcsolatban a panasz nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető érvelést arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjai szerinti követelménynek, és ekként nem alkalmas érdemi elbírálásra {lásd: 3080/2019 (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [27]; 3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [34]}.
- [10] A fentiek miatt a panasznak csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésére alapított részei felelnek meg az indítványok határozottságával kapcsolatos valamennyi feltételnek.
- [11] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; 3217/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [23]}.
- [12] 4.1. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmét abban jelölte meg, hogy a másodfokú bíróság a per megszüntetésével párhuzamosan nem intézkedett keresetének a hatáskörrel rendelkező bírósághoz történő áttételéről, a keresetlevélnek a megfelelő bírósághoz való áttétele kapcsán már az elsőfokú bíróságnak intézkednie kellett volna.
- [13] Annak megítélése, hogy az eljáró bíróságok helyesen alkalmazták-e a hatáskör megállapítására vonatkozó eljárási szabályokat, olyan szakjogi kérdés, amelynek elbírálása a rendes bíróságok, és nem az Alkotmánybíróság feladata {3042/2020. (II. 24.) AB végzés, Indokolás [31]}. Az Alkotmánybíróság ebből fakadóan nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a perorvoslati bíróság jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben állást foglaljon {3042/2020. (II. 24.) AB végzés, Indokolás [32]; 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [14] 4.2. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmét illetően kifogásolta azt is, hogy a másodfokú bíróság további jogorvoslatot nem biztosított a számára, véleménye szerint a jogorvoslathoz való alapjoga csak formálisan lett biztosítva.
- [15] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó jogorvoslati jogát az alkotmányjogi panasz alapját képző ügyben gyakorolta, a „valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezetben belüli magasabb fórumhoz fordulás” lehetősége {9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [28]} biztosított volt, a bíróság a jogorvoslati kérelem alapján lefolytatott másodfokú eljárásban hozta meg a döntését, az indítványozó élhetett a jogorvoslathoz való jogával, ettől tehát nem volt elzárva.
- [16] 5. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. és 29. §-aiban foglalt feltételeknek nem felelt meg, ezért az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján, az 56. § (3) bekezdésére figyelemmel, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjára tekintettel azt visszautasította.

Budapest, 2020. július 14.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/308/2020.

